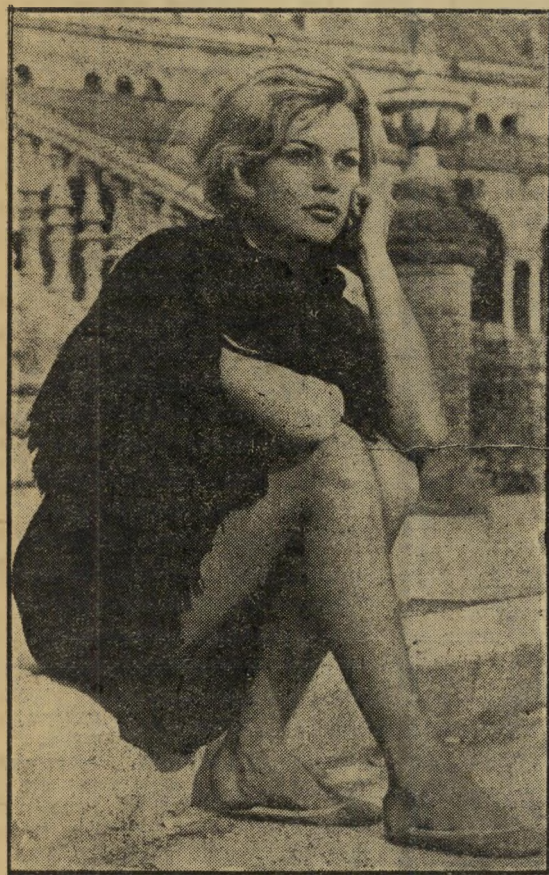

היא מסתירה אותו בכוכים של מכרה נוסף. מפקדי ה.ס.ס. המקומיים מוצאים לנכון להקדיש את כל מרצם לחיפושים אחרי העריק. הם שולחים מרגל אל תוך מכרה הפחם, שנפצע בחילופי יריות עם העריק, מוצא את מותו בנסיון להמלט. אנשי ה.ס.ס. מקיפים את המכרה, עורכים ציד אחרי העריק והחובשת שהחביאה אותו. הלכודים בתוך התעלות החשוכות. הרדיפה והמסוד מהיום את עיקרו של סרט זה.

ברניג'ט בארדו ב"השמן שבאשה" במקום סוטים ואקדחים — תצלומי עירום

סרטים

קורס שימושי לוערות

השמן שבאשה (צפון, תיאובי; צר' 99). היתה תקופה בתולדותיה של הוליבוד, ששום במאי לא היה מיכית את יכולתו וכשרונו עד שלא ביים לפחות מערבון אחד. גם היום חוזרים טובי הבמאים ההוליוודיים לעסוק בסוג זה של סרטים, המכיל בקרבו את המוטיבים היסודיים של הקולנוע, בהם יכול כל במאי להוכיח את כוחו. לדוע המזל אין לצרפתים מערב פרוע. אין להם עיירות ספר גדושות סוטים ובוקרים, יצאניות אדומות שיער וטיפוסים המגלים מים את הטוב או הרע הקיצוני באופן כה בירי. אבל לצרפתים יש מה שאין לאמריקאים. יש להם את בריגיט בארדו. והם עושים בה ובאמצעותה את כל מה שבמאי הוליבוד עושים באמצעות מערבוניהם. כשם שהמערבון הפך ל'סרט היסוד הקלאסי של הקולנוע האמריקאי, הופך כת בריגיט בארדו לאבן המסד הקלאסית של הקולנוע הצרפתי. וכמו שאין מערבון בלי יריות, בלי סוטים ובלי קטבים של אופי אנושי, כך אין גם סרט של ב.ב. בלי תצלומי עירום, רקודי סערה אירוטיים וחישוף עד תום של אופי נשי. **למיטה וחזרה**. ה' פעם עובר הטיפול בגברת ב.ב. לידיו של במאי מנוסה ומוכשר כמו ז'וליאן דוביבייה. הוא לקח את השדה ה'קטנה של הקולנוע הצרפתי לספרו, שם הוא שם אותה במרכוס של קרנבלים צבעוניים, שריים ואין סוף של רקודים ספרדיים מרהיבים, והטיל עליה את התפקיד הרגיל — לצוד את לבו של גבר. הגבר הוא הפעם ה'שחקן הספרדי אנטוניו וילאר, בתפקיד מגדל השחרים ורודף הנשים

מס' 1 של ספרד, שרי לו בקריצת עין כדי שיפיה ספרדיה תקפוץ אל מיטתו. את אותו הטכסס הפשוט הוא מנסה גם לגבי הגברת ב.ב., המופיעה בתלבושת צוענית זרה, מציגה את עצמה בפניו כיצאנית מנוסה בעוד שלמעשה הצליחה לשמור על תואר הבתולה. היא מתגלה כבתו של סופר סלאבי גולה, החי בדוחק, הלומד רקודים ספרדיים ומתעלסת בחברתו של מדריך תיירים צרפתי. אולם למרבית ההפתעה אין ב.ב. קופצת כה מהר למיטתו של הגבר הכובש. היא מדגימה על הבד קורס שימושי לבנות ה'נעורים כיצד אפשר להפוך את ליל האהבה הראשון עם גבר מנוסה למשהו בלתי מושג. בכל האמצעים שבידה היא מעוררת את תשוקתו, חמתו וקנאתו של הגבר. היא מבייאה אותו עד למיטתה, מסלקת אותו בטכסיים יעילים, היא משפילה את כבודו, הופכת אותו לכלבלב, חושפת את גופה בתצוגה לתיירים אמריקאים, בעוד שבפניו אינה מגלה יותר מפניה. ורק כאשר היא מצליחה להפוך את הגאה והאציל שבגברי ספרד, למטורף המשתולל בבתיקה שאינו חס עור על שמו וכבודו, היא נותנת לו את אותו הרבר שנשים אחרות נתנו לו תמורת קריצת עין. בעזרתו של דוביבייה, ב.ב. היא מצויינת.

ציד כמעמקי האדמה

העריק (ארמון-ד'יה, תיאובי; פולניה) הוא חייל פולני משלוחה, המשרת בשורות הוורמאכט הגרמני במלחמת העולם השנייה, מנסה להציל את עורו כאשר הנאצים נסוגים עד ורשה, עורק ומסתתר בעיירת כורים. הוא מוצא תווילה מקלט במרתפה של אלמנה זקנה, שבתה עובדת כחובשת במכרה הפחם המקומי. כל נסיונותיה של האלמנה למצוא לו מקלט בטוח יותר בעזרתם של שאר תושבי העיירה, נחלקים בסירוב מוחלט מתוך פחד. מתוך פחד גם היא, מעבירה בתה של האלמנה את העריק למקום מסתור טוב יותר — אל מעמקי מכרה הפחם, שם

מתחת לאדמה בתעלות הביוב של ורשה, שם ניסתה מחלקת לוחמי מחתרת פולניים לברוח מהנאצים. ב'ב האבדון היה סרט עמוק לא משום שצולם מתחת לקרקע. הוא היה סרט פאטליסטי ואנושי, הסתתים באקורד מזעזע ומייאש.

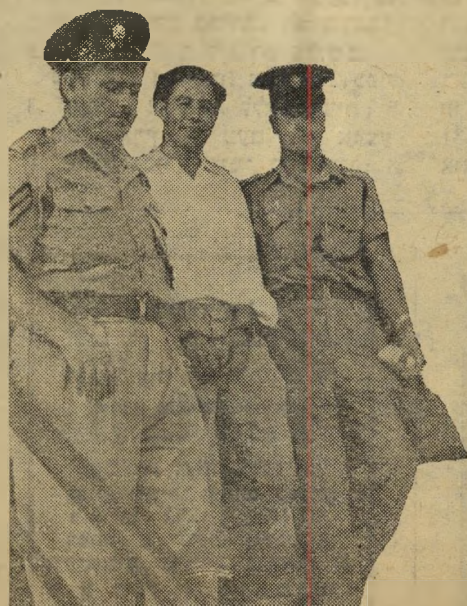
יצרו של העריק התחמק כמעט לגמרי מהענקת אילו שהן משמעותיות לעלילות סרטו. הוא אפילו אינו דן אם העריק, חייל פולני ששירת בצבא הגרמני, ראוי להצלה ולסיכון מצד התושבים הפולניים. הוא יצר סרט מתח, עמוס אפקטים של אימה וזעזוע ונעדר כמעט כל סממנים אנושיים שהם מחוייבי המציאות בעלילה שכזאת. גיבורי הסרט, ה'נמלטים, נשארים בסופו של הסרט לגבי הצופה, כמו אותה חיה הנמלסת בגיונגל מידו ציידיה. שום הברה של אישיותם ואפי' ים, שום חרייה למתרחש בהם פנימה. מגוחכים בסרט זה הם הגרמנים, כולם בעלי פנים סלאביות טיפוסיות, שאפילו ה'שפה הגרמנית נשמעת עילגת בפיהם. אולם מבחינה טכנית, של צילום ועריכה, זהו סרט טוב למדי.

תדרוך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **בני טובים לאן?** (הוד, תיאובי) ניתוח מזהיר של מרסל קארנה בגופו ונשימתו של הדור הצרפתי האבוד.
- **אנו הגנבים** (מגדלור, תיאובי) סאטירה על פריצה מדעית של קופת פלדה, באחד הסרטים המשעשעים של השנה.
- **שאו שמה ברמה** (אורנע, ירו') שליט) וירגיניה מקננה מגלמת דמות של חנה סנש בריטית.
- **לה ספראדה** (סטודיו, ירושלים) סרט המופת הקלאסי של פדריקו פליני. גיליטה מסינה.

הוא לחם למען הצדק -

שחררו אותו מיאסר!

הצביעו י"ם

ליכוד עולי צפון-אפריקה